

А истинно е че царь Александръ потърси всичкитѣ съзаклятници за убийството на баща си и ги умъртви, още и негодува много противъ Олимбияда, която на неговото отсъствие бѣше злоупотрѣбила Клеопатра.

§ 11. А наслѣди царь Александръ бащиното си царство на двадесета година на възраста си, обиколень отъ всякадѣ съ зависти, ненависти и голѣми опасности. Защото нито ближнитѣ варварски плѣмена можеха да търпѣтъ отъ да бждатъ поданници, като си припомнуваха за староврѣменитѣ си царства; нито пакъ Еллада, която бѣ побѣдена отъ оружието на Филиппа, ималъ той врѣме тѣй да я подчини подъ яремътъ щото да му се покорява; но остави я тѣй както си бѣше само че измѣни и размърда малко работитѣ ѝ; защото необикновеннитѣ обстоятелства на Еллада не допускаха на Филиппа да извърши каквото си щѣше. За то Македонцитѣ страхуваха се отъ обстоятелствата, и мислеха си, че Александръ немедленно трѣбваше да остави работитѣ на Еллада, и да не ги употрѣби съ насилство, а колкото за варваритѣ, които бѣха направили въстание противъ правителството да ги подчини съ кротосъ, и да имъ исцѣри прѣд-расждѣкътъ относително власта му. Той обаче, като имаше противно мнение устреми се дързновенно противъ враговетѣ, като искаше щото чрѣзъ дързновението и цѣломудрието си да придобие безопасностъ и избавление на работи-